

Betta taeniata - Kékszegélyes harcoshal

ELSŐ LEÍRÓJA:	Regan, 1910
CSALÁD:	Osphronemidae
MÉRET:	5,5-7 cm
C°:	23-26
pH°:	5,5-7
Nk°:	0-10
HELYIGÉNY:	65 liter
VISELKEDÉS:	békés
TÁPLÁLÉK:	mikroragadozó
TARTÓZKODIK?	alsó és középső szint
ÉLETTARTAM:	3-5 év
TERM.VÉD.:	felméretlen

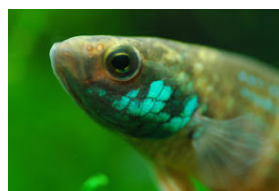
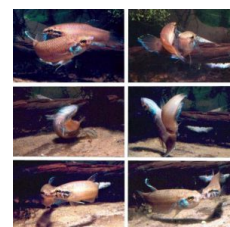
Betta taeniata
Kékszegélyes harcoshal
(Regan, 1910)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!

Kizárólag Borneón honos, azon belül is Sarawak nyugati régiójában (Borneó északi részén). Gyorsabb sodrású folyók nyugodtabb szakaszain lehet vele leginkább találkozni.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

A közepesen természetes harcoshalak közé tartozik, teste kimondottan nyúlánk. Testének színe egyöntetű, általában aranybarnás. Ezt minta ritkán díszíti, legfeljebb néhány irizáló pikkely. A fejen egy rövid, feketés sávot találunk csak, mely az ajkaktól indul, keresztezi a szemet és a kopoltyúfedők tájékán véget is ér. Küllemében azonban épp a kopoltyúfedői adják az egyik legszebb pontot, ugyanis feltűnő kékes-türkizzöld színűek! Nevéhez hűen hasonló színt úszóin is mutat, farok alatti úszójának külső szegélye

égszínkék, amit egy fekete sáv követ, s hasonlóan színezett lekerekített farkúszója is. Farkán a minta legalább az úszó közepéig – felső harmadáig tart, a háta felé eső szakaszra azonban elfogy, gyakran csak egy aranyos-zöldes csíkba megy át. A hátúszó alig mintázott, külső szegélyén találunk csak egy kevés színt.

Gyakran összetévesztik a *Betta simplex*-el, a fő különbség, hogy a *B. simplex* úszóin egy vékony, fehér szegélyt is megfigyelhetünk, illetve a még nem teljesen kifejlett példányok esetében a testen hosszanti csíkok is megmutatkoznak. E fajra is jellemző a zöld kopolytűfedő. Ennek kiterjedésében egy apró különbséget még felfedezhetünk, ugyanis a kékszegélyes harcoshalnál a zöldes területnek két kicsúcsosodása van általában (így mintha V vagy U betűt formázna), a *B. simplex*-nél ez ennyire markánsan nem tűnik fel. Kifejlett állatoknál a fehér úszószegély talán a legbiztosabb megkülönböztetési mód.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

A 'Picta-csoport' tagja, a névadó fajhoz hasonlóan nem tartozik a túlságosan kényes vadbetták sorába. Viszonylag toleráns a víz kémiai tulajdonságaival szemben egy adott intervallumon belül, ezért potenciálisan jó választás lehet olyan gyakorlott akvaristák számára, akik még csak ismerkednek a vadbetták világával. Sarawak területein olyan folyóvizekben találkozhatunk vele leginkább, melyek viszonylag áramlóak, halaink azonban nem a gyorsan mozgó szakaszokat kedvelik, hanem a part menti, sűrű vegetációjú csendes régiókat. Akváriumának előkészítése során is vegyük figyelembe, hogy nyugodt, csendes akváriumra van szükségük, ne legyen a szűrő által keltett vízáramlás erős. Az akváriumot növényesítsük sűrűn, érdemes úszónövényeket is alkalmaznunk. Autentikus lehet néhány *Cryptocoryne*-tő elültetése. Az árnyékolt, sötétebb aljzatú medence fokozza biztonságérzetüket, búvóhelyül pedig néhány kisebb, barlangszerű alkalmatosságot helyezhetünk el, e célra kiválóan megfelel egy félbevágott kókuszdióhéj. Otthonossá tehetjük medencéjüket egy-két marék falevél beszórásával is, melyek az aljzatra süllyedve újabb búvóhelyeket nyújthatnak, s emellett segítenek a víz kémiai összetételének beállításában.

A természetben találkozhatunk velük teljesen átlátszó, tiszta vizekben, de a levelekből kioldódó szerves savak és más vegyületek miatt sárgásbarnára színeződött közegben is. Éppen ezért bátran adagolhatunk medencéjükbe tőzegkivonatot, égartobozokat is, bár ez a halak eredményes tartásának nem feltétele. Vadbetta létére meglehetősen toleráns faj, a kémhatás egy átlagos, semleges értéken is teljesen megfelel számára, de enyhén savanyíthatjuk vizüket. Nem tartozik a kimondottan hőigényes harcoshalak körébe, a vadonban úgy 24-25 °C körül alakul a víz hőmérséklet élőhelyén, ezt igyekezzünk leutánozni, de ettől egy picit eltérő hőfok még nem okoz számottevő problémát. Esőerdei faj lévén lágy vizű élőhelyek lakója, erre ügyeljünk, a német keménység értéke lehetőleg maradjon mindig 10 nk alatt. Élőhelyén a vezetőképesség is kifejezetten alacsony, átlagban 25-30 µS/cm.

Nagyobbacska termetű a harcoshalak körében, hossza elérheti néha akár a 7 cm-t is. Tartásukhoz ajánlott legalább 65 literes akváriumot beállítani, melyben párban vagy kisebb hármban kiválóan gondozhatóak. Csoportos tartásuk is lehetséges, ahhoz válasszunk nagyobb medencét, de kellő hely esetén a hímek is probléma nélkül élnek egymás mellett. Íváskor számíthatunk néha összezőrdülésre, és – főleg ha nem áll rendelkezésre kellő méretű medence – akkor erőfitogtatások is előfordulhatnak. Önmagában véve

azonban visszahúzódóbb természetű, inkább a növények, levelek rejtekében élő labirintkopolytűsok, ha esetleg társítani szeretnénk őket, akkor ezt vegyük figyelembe. Leginkább kisebb pontyfélék (pl.: törperazbórák, *Oreochthys*-fajok), csíkhalkak alkalmasak melléjük, mindenesetre a legszerencsésebb választás az egyfajos akvárium. Fedjük jól a medencét, mert kiváló ugrók.

Akváriumban szoktatás után elfogadják gond nélkül a száraz eleségeket, például a lemezes díszhaltápokát is, a vitalitásuk fenntartása érdekében azonban célszerű ezt rendszeresen fagyasztott és élő eleségekkel kiegészíteni. Mikroragadozó, a természetben táplálékának fő bázisát ízeltlábúak (pl.: vízre hulló rovarok, rákocskák) és egyéb vízi gerinctelenek alkotják. Akváriumban adhatunk nekik sórakot, Daphniát, szúnyoglárvákat. Szaporítás előtt különösen fontos a változatos, jó minőségű étrend. A túletetéssel azonban vigyázzunk, mert hízásra hajlamosak, ami egészségkárosodással járhat, emellett ha túl sokat fogyasztanak az olyan eleségekből, mint például a tubifex, vörös szúnyoglárva, az emésztőrendszerüket is megterheli.

Tenyésztése nem mindig egyszerű. A sikeres szaporításhoz nagyon jó minőségű vízre van szükség: legyen lágy, alacsony vezetőképességű és kissé savas, nem árt a huminsavakat is pótolni, elősegítendő a természetű körülmények kialakítását. Ívatáshoz érdemes párban elkülöníteni őket, de társaság mellett is végbemehet (ilyenkor az utódok nevelése válik kérdésessé). Az utódokat nem kell elkülöníteni szüleiktől, ugyanis azok az elúszás után sem bántják őket. A medence teteje legyen jól záródó, a porontyok labirintszervének egészséges fejlődéséhez ugyanis elengedhetetlen, hogy a víztér fölötti levegő hőmérséklete megegyezzen a vízéval. Búvóhely gyanánt úszónövényeket alkalmazhatunk. Sok tenyésztő nem használ aljzatot ezekben az akváriumokban (vagy még a tartómedencében sem), a könnyebb tisztántartás végett. Apai szájköltők, de az utódgondozásban valamelyest a nőstény is részt vesz. A párzás a rokon labirintkopolytűs halaknál tipikusan megfigyelhető módon zajlik: a hím U alakban meggömbölyve körülöleli a nőstényt, és kipréseli belőle az ikrákat. Egy-egy ilyen ikrarakás 10-20 percig is eltarthat, majd többször megismétlődik, míg a nőstény összes ikráját ki nem bocsátotta. Így az ívás több óra hosszúságúra is elnyúlhat. A megtermékenyített ikrákat a hím a szájába gyűjti, és elvonul velük egy biztonságos zugba, a növények közé. A nőstény ezután vehemensen védi a területet, a hím környezetébe nem enged más halakat. A forgatási idő (amíg a hím szájköltést végez) nagyjátlagban 10 nap, eközben az apaállat nem táplálkozik. Az elúszó ivadékok frissen kelt sórak naupliákkal táplálhatóak. A forgatási idő alatt kíméljük a hímeket bármiféle stresszforrástól, mert ennek hatására lenyelheti (vagy kiköpheti) az ikrákat, s ezzel akár a teljes szaporulat megsemmisülhet. Etessük naponta kétszer a porontyokat, és rendszeres kisebb vízcserékkel gondoskodjunk róluk, így viszonylag gyors tempóban fejlődnek majd.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: -.

Eng: Banded fightingfish, Borneo betta, Striped betta.

Egyéb köznevei: Blauflossen-Betta, _____

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Labirintkopolytűs halak](#)

KULCSSZAVAK:

[Regan](#), [Labirintkopoltyús halak](#), [Belontiidae](#), [Betta taeniata](#), [Kékszegélyes harcoshal](#), [Akváriumi halak](#), [akvarisztika](#), [1910](#)

JELLEMZŐK:

[igenlágyművi \(0-5°Nk\)](#), [ragadozó](#), [közepes méretű 5-10 cm](#), [lágyművi \(5-10 Nk°\)](#), [állóvízi](#), [közepes hőigényű 20-25°C](#), [barna vízi](#), [átlátszó vízi](#), [Ázsia](#), [közepesméretű akvárium 50-100 literig](#), [Dél-Ázsia](#), [félsavas \(6-6.5 pH\)](#), [lassan mozgó vízi](#), [Indonézia](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [középső szint](#), [sárga vízi](#), [normál \(6.5-7.5 pH\)](#), [átlagos élethossza 3-6 év](#), [Borneó](#), [savas \(6pH alatt\)](#), [átlagos növényzetigényű](#), [Nagy-Szunda-sz.](#), [alsó szint](#), [lassú mozgású](#), [bújós](#), [békés viselkedés](#), [sűrű növényzetigényű](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

- Horst Linke: **Labyrinthfische**
- <http://www.seriouslyfish.com/species/betta-taeniata/>

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2008-05-19 09:01:16

Legutolsó frissítés: 2018-02-03 09:22:21

Katalógus ID: 4245

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/labirintkopoltyus-halak/betta-taeniata.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva